

DA

DA

DA

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles. 16. april 2010
SEK(2010) 428 final

Arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene
Sammenfatning af høringen om reformen af den fælles fiskeripolitik

Ikke officiel oversættelse

INDHOLDSFORTEGNELSE

Arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene – Sammenfatning af høringen om reformen af den fælles fiskeripolitik	1
1. Indledning	3
2. Afhjælpning af politikens fem strukturmangler	4
2.1. Afhjælpning af det dybt forankrede flådeoverkapacitetsproblem.....	4
2.2. Prioritering af de politiske målsætninger	5
2.3. Centrering af beslutningsprocessen om langsigtede grundprincipper	5
2.4. Tilskyndelse af fiskerierhvervet til at tage større ansvar for gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik	6
2.5. Udvikling af en kultur, hvor reglerne overholdes	7
3. Yderligere forbedring af forvaltningen af EU-fiskeriet	8
3.1. En differentieret fiskeriordning, som beskytter ikkeindustrialiserede kystflåder?	8
3.2. Maksimal udnyttelse af fiskeriet	9
3.3. Relativ stabilitet og adgang til kystfiskeri.....	10
3.4. Handel og markeder – fra fangst til forbruger	10
3.5. Integrering af den fælles fiskeripolitik i en bredere havpolitisk sammenhæng	11
3.6. Politikens videngrundlag.....	12
3.7. Strukturpolitik og offentlig finansiel støtte	12
3.8. Den eksterne dimension	13
3.9. Akvakultur.....	14
4. Andre emner.....	15
5. Borgernes bidrag	15
6. Kommende tiltag.....	16

1. INDLEDNING

Den fælles fiskeripolitik (CFP¹) blev revideret i 2002. Den nye grundforordning² trådte i kraft den 1. januar 2003 og indeholder en bestemmelse om, at Europa-Kommissionen skal rapportere til Rådet og Europa-Parlamentet om kapitlerne om bevaring og fiskerikapacitet inden udgangen af 2012. Kommissionen har igangsat den nye gennemgang ved at offentliggøre en grøn bog³ og ladet den følge af en høringsperiode med frist for indsendelse af skriftlige bidrag den 31. december 2009⁴.

I alt 382 bidrag (plus en masse-e-mail med 1329 ens svar) blev modtaget i høringsperioden. Bidragene er tilgængelige på webstedet⁵, og i bilag 1 er der en liste over bidragydere.

Både under forberedelsen til grønbogen og i høringsperioden blev der afholdt møder med interessenter, forvaltninger i alle kystmedlemsstater og andre organisationer og enheder. I bilag 2 findes en liste over møder med deltagelse af Kommissionen.

Dette arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene (ADKT) giver et overblik over bidragene til høringen, uden at der drages konklusioner med hensyn til de valgmuligheder, der skal undersøges nærmere i en konsekvensanalyse. I sammendraget tages der hensyn til den beslutning, som Europa-Parlamentet vedtog om grønbogen på sit møde den 25. februar 2010. Sammendraget er disponeret efter grønbogens indhold.

Tabel 1 – Opdeling af bidrag

Type	Antal	Eksempler
Offentligheden	114 + 1329 ens e-mails	En bred vifte af borgere
Erhvervslivet/interessegrupper/interessentorganisationer	117	Primært fiskeriforeninger foruden lystfiskerforeninger, forarbejdningsvirksomhedsorganisationer, detailhandlere, turistorganisationer
Civilsamfundsorganisationer	63	Primært miljø-ngo'er foruden dyrevelfærds-ngo'er, forbruger-ngo'er og udviklings-ngo'er
Den akademiske verden	16	Universitetsinstitutter, nationale forskningsinstitutter, forskernetværk, forskningsorganisationer
Medlemsstaternes forvaltninger/organer	30	Ministerier, statslige organer og parlamenter

¹ Bilag 3 indeholder en liste over forkortelser.

² Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 af 20. december 2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik.

³ Grønbog – Reform af den fælles fiskeripolitik (KOM(2009)163 endelig af 22. april 2009).

⁴ Dette arbejdsdokument afspejler bidragene til grønbogen, som Kommissionen har modtaget udefra.

⁵ http://ec.europa.eu/fisheries/reform/consultation/received/index_en.htm

Regional- lokalforstvaltning	eller	35	Primært kystregioner og -kommuner med fiskeriahængighed, britiske regionale fiskeriforstvaltningsorganer
Andre institutioner og rådgivende organer for Kommissionen	og for	8	Europa-Parlamentet, Regionsudvalget, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, Den Rådgivende Komité for Fiskeri og Akvakultur, de regionale rådgivende råd, enkeltmedlemmer af Europa-Parlamentet, mellemstatslige organer
Tredjelande		11	Nordisk Råd, Norge (regering og forskellige organisationer), Island, New Zealand, gruppen af AVS-lande
		394 (+ 1329)	

2. AFHJÆLPNING AF POLITIKKENS FEM STRUKTURMANGLER

2.1. Afhjælpning af det dybt forankrede flådeoverkapacitetsproblem

Bidragene bekræfter generelt, at EU's fiskerikapacitet er større, end ressourcerne berettiger. Men mange bidragydere anfægter også generaliseringerne og hævder, at den store variation i tilstandene kræver detaljerede flåde- eller fiskeribaserede vurderinger. Mange, også nogle medlemsstater (MS) og Europa-Parlamentet (EP), opfordrer til en sådan måling fra et teknisk og miljømæssigt perspektiv, og fiskerierhvervet understreger tillige den økonomiske og sociale dimension. Europa-Parlamentet peger på dele af flåden (især mindre fartøjer), som trænger til fornyelse eller udskiftning (af sikkerhedshensyn eller hensynet til en reduktion af miljøvirkningen), uden at kapaciteten samtidig øges.

Et begrænset antal medlemsstater og interessenter taler for en fortsættelse af den nuværende kapacitetsforvaltningsstrategi. Nogle ngo'er foreslår obligatorisk flådebaseret kapacitetsnedskæring. Nogle forbinder kapacitetsnedskæringer med fiskeriforstvaltningsplaner. Regionale myndigheder i fjernområder (med støtte fra deres MS) beder om fortsat separat kapacitetsforvaltning af deres flåder.

En offentligt finansieret ordning for enkeltstående ophugning til erstatning for den nuværende oplægningsordning får ikke stor opbakning, selv om de fleste bidragydere såsom Europa-Parlamentet finder den nyttig under visse omstændigheder. Nogle medlemsstater betvivler effektiviteten af permanente tilskud til ophugning.

Et flertal af medlemsstaterne og interessenterne opfatter rettighedsbaseret forvaltning som nyttig med hensyn til at bekæmpe overkapacitet, men er mere tilbageholdende med hensyn til individuelle omsættelige rettigheder (ITR), og et lille antal er stærkt imod dem. De fleste medlemsstater mener, at de selv bør træffe beslutning om rettighedsbaseret forvaltning.

Mange bidragydere peger på risikoen for koncentration af fiskerirettigheder i henhold til ITR og mener, at det bør undgås. Respekt for relativ stabilitet nævnes i en række bidrag imod ITR på EU-plan. Et overvældende flertal af bidragyderne mener ikke, at ITR egner sig til ikkeindustrialiseret fiskeri.

2.2. Prioritering af de politiske målsætninger

Der er generel enighed om, at økologisk stabilitet danner grundlaget for en levedygtig fiskerisektor med få langvarige konflikter mellem økologiske, sociale og økonomiske målsætninger. For nogen er diskussionen om prioritering kun midlertidig og relevant for de beslutninger, der gælder overgangen til bæredygtigt fiskeri.

Europa-Parlamentet og andre er imod på forhånd at prioritere målsætningerne. Det meste af fangstsektoren (og visse regionale myndigheder) ønsker en balance mellem de tre søjler – med jobskabelse som en målsætning i sig selv, og fagforeningerne understreger desuden de sociale aspekter. Medlemsstaternes holdninger strækker sig fra økologisk bæredygtighed som kerneværdi til ligevægt mellem de tre bæredygtighedssøjler. Nogle medlemsstater fokuserer på fiskeri til fødevarerforsyning og fødevarer sikkerhed (som en ny målsætning), andre på fiskeri som en kilde til beskæftigelse i kystsamfundene. Miljø-ngo'er ser økologisk bæredygtighed som kernen i politikken og forbinder den fælles fiskeripolitik med den bredere havpolitik og rammedirektivet om havstrategi (MSFD, direktiv 2008/56/EF). Forhandlere, detailhandelen og et antal forarbejdningsvirksomheder prioriterer økologisk bæredygtighed.

Der er bred enighed om, at maksimalt bæredygtigt udbytte (MSY) skal være et af målene (som i Kommissionens meddelelse KOM(2006)360 om erklæringen fra verdensstopmødet om bæredygtig udvikling). Europa-Parlamentet og fangstsektoren efterspørger generelt en fleksibel tidsramme for gennemførelsen, især i den blandede sektor, og ser MSY som en retning frem for et specifikt mål, og de mener også, at de sociale og økonomiske aspekter skal indarbejdes i begrebet "bæredygtig". Miljø-ngo'er er på den anden side bekymrede for, om MSY nu også er præventivt i alle tilfælde, og hævder, at fiskeriets bredere virkninger på økosystemet indgår i udtrykket "bæredygtig" i MSY.

I mange bidrag lægges der vægt på minimering eller eliminering af udsmid som et vigtigt mål for økologisk bæredygtighed, omend nogle bidragsydere fastholder, at udsmid er uløseligt forbundet med blandede fiskerier.

2.3. Centrering af beslutningsprocessen om langsigtede grundprincipper

I bidragene gives der udtryk for generel støtte til beslutningstagning, hvor politikere (Rådet og EP) vedtager overordnede principielle og politiske målsætninger (kaldet forskelligt i det forskellige bidrag). Beslutningstagningen bør have et langsigtet perspektiv i en økosystemtilgang med mekanismer for overvågning og revision af politikfastlæggelse og beslutninger truffet af Kommissionen og/eller på regionalt plan. Der tales i vidt omfang om at fjerne kortsigtet fokus, top-down- og mikroforvaltning og om at flytte detaljerede forhandlinger væk fra Rådet. Nogle opfordrer Rådet til at respektere videnskabelige råd som bindende, når de vedtager de samlede tilladte fangstmængder (TAC).

Mange bidragsydere, især ngo'er og et begrænset antal medlemsstater, støtter delegerings-/gennemførelsesbeføjelser til Kommissionen på specifikke områder (såsom tekniske foranstaltninger). Mange mener også, at regionalt udarbejdede

langsigtede forvaltningsplaner bør vedtages af Kommissionen. For at undgå "frikort" til Kommissionen foreslår et betydeligt antal bidragydere en procedure med et forskriftsudvalg eller at inddrage de regionale rådgivende råd (RRR) eller fiskerierhvervet. En begrænset gruppe (især nogle regionale myndigheder) er imod denne delegering. En medlemsstat hævder, at mange "tekniske" beslutninger kan have tydelige politiske eller sociale virkninger.

Der er bred støtte til at gå i retning af en form for øget regionalisering. Der bruges en blandet terminologi – f.eks. taler nogen om regionalisering på havområdeniveau, andre om regioner inden for den enkelte medlemsstat. Nogle insisterer på subsidiaritet, hvor medlemsstaten opretter regionale udvalg til forvaltning og en høj grad af selvregulering. Andre foreslår elementært samarbejde mellem medlemsstaterne om spørgsmål vedrørende gennemførelse og kontrol, og nogle mener, der skal være plads til at delegerer beslutningsbeføjelser om f.eks. adgangs-, ressource- eller flådeforvaltning.

Et betydeligt antal mener, der er behov for en separat regional instans med varierende grader af beføjelser og ansvar. De fleste, også Europa-Parlamentet, imødeser en primært rådgivende instans, der skal drøfte og udarbejde forslag til politik og lovgivning, som skal vedtages af EU's institutioner. Ved tilknytning af interessenter og andre berørte parter ville den regionale instans så blive brugt til dialog og diskussion. Østersøregionen bliver sommetider nævnt som et muligt pilotprojekt for en medlemsstatsorganisation, der udvikler og træffer beslutning om anvendte forordninger (f.eks. udsnid og national kvoteforvaltning). Andre forestiller sig et regionalt organ som den gennemførende instans for langsigtede planer med en vis mulighed for beføjelser til operativ lovgivning og gennemførelsesbeslutninger. Nogle går ind for magtoverdragelse (f.eks. tekniske detaljer og indsatsregulering). Nogle bidragydere foreslår en kombination af funktionerne.

Med hensyn til sammensætning ser de fleste det regionale organ som en medlemsstatsligt ledet enhed, og i en række tilfælde anbefales det, at branchen og interessenterne sidder deri, mens andre bidragydere mener, at interessenter skal beholde en rådgivende funktion gennem de regionale rådgivende råd. Kommissionen skal ifølge nogle bidrag være medlem, mens andre mener, den skal være aktiv observatør/samarbejdspartner. Nogle foreslår en omdannelse af de regionale rådgivende råd til et regionalt rådgivende organ med plads til både medlemsstater og interessenter.

Om de regionale rådgivende råd sendes der tydelige budskaber. Deres succes bør udbygges gennem en styrkelse af dem og (i henhold til RRR selv) ved at tillægge deres rådgivning mere vægt, især når flere råd er enige. Parlamentet anmoder udtrykkeligt om tilstrækkelig finansiering af dem. Nogle foreslår en ændring i sammensætningen for at sikre en bedre balance mellem erhvervet og andre interesser og interessenter, der ikke er repræsenteret.

2.4. Tilskyndelse af fiskerierhvervet til at tage større ansvar for gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik

Flere medlemsstater mener, at producentorganisationerne (PO) og andre fiskeriorganisationer bør have større gennemførelsesansvar for bevaring og kontrol,

idet de bedste tekniske løsninger overlades til disse organisationer. Men selvforvaltning bør kun udvikles efter en vurdering af risici og fordele og under hensyntagen til nationale særtræk (dvs. retlige rammer). Erhvervet støtter forsigtigt selvforvaltning, som ikke skal kunne føre til, at ansvaret for fiskeriforvaltningens fiasko lægges på fiskerne. De er rede til at gå i retning af selvforvaltning, hvis det giver fiskerne mulighed for at vælge de bedste tekniske løsninger for at nå de aftalte mål, og dermed bevæge sig væk fra mikroforvaltning og udviklede regler. Visse forudsætninger og kriterier skal overholdes i overensstemmelse med standarder og principper på EU-plan. De fleste miljø-ngo'er er tilbageholdende over for tanken om selvforvaltning. Enhver overdragelse af større ansvar ville kræve streng kontrol og håndhævelse. De foretrækker begreberne deltagelsesbaseret forvaltning eller fælles forvaltning.

Miljø-ngo'er, men også nogle medlemsstater, fiskerierhvervet og Europa-Parlamentet støtter generelt resultatbaseret forvaltning i henhold til klare målsætninger og kontrollerbare mål. EU bør udvikle mekanismer til at sikre øget ansvarsfølelse hos erhvervet og regeloverholdelse ved hjælp af dokumentation. Til gengæld bør der skabes incitamenter til at belønne positive initiativer sammen med kapacitetsopbygning. At øge ansvarsfølelsen hos erhvervet er kun muligt med tilstrækkelig horisontal og vertikal integration af fiskerisektoren. Alle interessenter mener, at EU bør fremme organiseringen af fiskerne (de fleste er enige om, at PO har en nøglerolle), særlig hvor erhvervet er fragmenteret. Nogle bidragsydere insisterer her på en differentieret strategi, da ikke alle fiskerier vil kunne bevæge sig med samme hastighed i denne proces.

De fleste interessenter, men også Europa-Parlamentet og en række medlemsstater mener, at øget ansvarsfølelse hos erhvervet går hånd i hånd med bedre inddragelse i beslutningstagningen. Interessant nok henviser fiskere, medlemsstater og miljø-ngo'er til de samme eksempler på bedste praksis med hensyn til øget ansvar og bæredygtig forvaltning. Alle peger på betydningen af at dele bedste praksis (og fiaskoer) gennem de regionale rådgivende råd og flere regionale forvaltningsorganer.

Nogle medlemsstater og miljø-ngo'er mener, at (visse) omkostninger ved fiskeriforvaltning bør bæres af brugeren af ressourcerne, men de er uenige om den bedste løsning (adgangsgebyr vs. landingsafgift/indkomstskat). Mange bidragsydere fra fiskerierhvervet hævder, at erhvervet allerede betaler betydelige beløb til fiskeriforvaltning.

2.5. Udvikling af en kultur, hvor reglerne overholdes

Flådens overkapacitet, reglernes kompleksitet, problemerne med dataindsamling og utilstrækkelige og uens sanktioner nævnes ofte som de primære årsager til manglende overholdelse og manglen på ensartede spilleregler.

De fleste medlemsstater og ngo'er er positive over for den nye kontrolforordning (1224/2009), men erhvervet giver også udtryk for bekymring med hensyn til bedre gennemførelse af reglerne. Mange bidrag fra medlemsstaterne og fiskerierhvervet anbefaler enkle regler i den fælles fiskeripolitik og flerårige strategier for at styrke overholdelsen, mens ngo'erne også peger på behovet for udvidelse af kontrolteknikkerne (fartøjsovervågningssystemet, overvågningskameraer).

Meningerne er delte med hensyn til flere beføjelser til Kommissionen og en større rolle til EF-Fiskerikontrolagenturet, omend dette agentur generelt vurderes positivt af f.eks. Europa-Parlamentet. Flere bidragsydere fra erhvervet finder øget selvforvaltning nyttig.

Ngo'er og nogle medlemsstater går ind for, at finansiel bistand i højere grad er betinget af overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik og kontrolforpligtelserne, mens fiskerierhvervet generelt er imod, især de selvstændige erhvervsdrivende. Ngo'erne mener, der mangler incitamentet til at skabe mere respekt for reglerne.

3. YDERLIGERE FORBEDRING AF FORVALTNINGEN AF EU-FISKERIET

3.1. En differentieret fiskeriordning, som beskytter ikkeindustrialiserede kystflåder?

Der er generel enighed om de ikkeindustrialiserede kystflåders betydning for europæisk fiskeri. Blandt medlemsstaterne støtter nogle tanken om en differentieret ordning, mens et antal ikke går ind for en specifik tilgang. Et større antal peger på behovet for at lade medlemsstaterne vælge, om de vil gennemføre specifikke foranstaltninger – ofte ved at forbinde dette med ordningen med 12-sømilezonen. Europa-Parlamentet støtter differentieringen og efterlyser specifikke programmer til de ikkeindustrialiserede kystflåder.

De fleste interessenter (både erhvervet og ngo'er, regionale og lokale myndigheder) er positive over for ikkeindustrialiseret kystfiskeri, bl.a. på grund af forbindelsen mellem de mindre fartøjer og lokalsamfundene, brugen af passive og selektive redskaber og lavere brændstofforbrug. I nogle bidrag peges der på potentielle problemer, hvis forskellige flåder har de samme bestande på samme fiskebanke som mål. Mange bidragsydere understreger imidlertid, at de ikkeindustrialiserede kystflåder har (en sommetider betydelig) indflydelse på ressourcerne, så de bør ikke fritages for bevarings- og kontrolforanstaltninger.

Et stort antal bidragsydere (herunder EP) peger på variationen i de tilstande, der hersker på tværs af EU, og opfordrer til en fleksibel tilgang med tilpasning af definitionen til regioners og/eller fiskeriers særtræk. De fleste af fortalerne anbefaler en blanding af udvælgelseskriterier, herunder fartøjets længde, fiskeriets aktionsradius, togtets varighed, fangstmængder og typen af redskaber. Flere ngo'er og bidragsydere fra fiskerierhvervet ønsker at se på sociale kriterier og forbindelsen til lokal/regionalsamfundet. Nogle foreslår fiskeribaseret ring fencing, og nogle få foreslår inddragelse af fritidsfiskeri i den specifikke ordning.

Beslutningstagningen forbindes ofte med den regionaliserede tilgang med fastsættelse af overordnede kriterier på EU-plan og forvaltning på enten nationalt plan (MS støtter denne løsning) eller regionalt/lokalt plan. En del af erhvervet efterspørger forvaltning på fiskeri- eller fiskerniveau (fælles forvaltning eller selvforvaltning).

Der er generel enighed om, at indførelsen af rettighedsbaseret forvaltning og ITR ikke bør sætte de ikkeindustrialiserede kystflåders fortsatte eksistens på spil. Derfor

anses det ikke for nødvendigt med ITR eller beskyttelsesforanstaltninger (for at undgå overdreven koncentration eller opkøb af fiskerirettigheder). Specifik finansiel bistand til initiativer såsom sikkerhedsforbedringer (gennem moderniseringsstøtte), uddannelse i fiskeriforvaltning og certificering af fiskerier foreslås hyppigt, mens nogle også forsvarer offentlige tilskud til bygning af nye fartøjer til disse flåder. Andre mener, at ordningen skal rumme mulighed for forbehold af kvoter eller eksklusiv adgang til området.

3.2. Maksimal udnyttelse af fiskeriet

De fleste bidragsydere deler målsætningen om gradvis at nå udnyttelsesgrader, der passer til MSY i 2015. Der kan være forskelle, når man ser på, om FMSY skal tages som det endelige mål eller som et foreløbigt mål, der kan bane vejen for håndtering af økonomiske hensyn (nogle bidragsydere foreslår at bruge FMEY i stedet), eller om der skal fastsættes nye mål i overensstemmelse med særtrækkene ved de blandede fiskerier eller med en økosystemtilgang, der passer til målsætningerne i rammedirektivet om havstrategi. Sådanne nye mål bør knyttes til præcise tidsplaner og frister. Ikke desto mindre udtaler nogle, at MSY-strategien ikke vil være relevant for bestande og fiskerier, hvor der ikke findes tilgængelige eller pålidelige data.

Med hensyn til forvaltningsredskaber til begrænsning af fiskeridødeligheden (andelen af en bestand, der dør som følge af fiskeri) mener de fleste bidragsydere, at fangst- og indsatsbegrænsninger er relevante, især afhængigt af fiskeritypen, de anvendes på. Flere bidragsydere nævner det nyttige i at forvalte enkelte pelagiske fiskerier gennem fangstgrænser og i at indføre indsatsgrænser i fiskerier med flere arter og flere fag. Herudover kræver meget få bidragsydere, at ordninger for fiskeriindsatsen underlægges TAC-forvaltningssystemerne. Endnu færre ønsker, at der hverken skal findes indsatsbegrænsning eller fangstbegrænsning. Mange kommenterer svagheder ved begge redskaber. Således er fangstbegrænsningsforvaltningen i øjeblikket baseret på landinger, og indsatsbegrænsninger passer temmelig dårligt til passive redskaber. Også kun få bidragsydere går ind for forvaltning af supplerende flådekapacitet (eller fangsteffekt) og fiskeriindsats. Andre anbefaler at fjerne fisk og indsats, der kun findes på papiret (fiskerimuligheder, som strukturelt forbliver uudnyttede). Nogle støtter også muligheden for at forvalte dele af fiskeriindsatsen i tid og sted eller fangsterne gennem geografiske lukninger, beskyttede havområder og integreret kystzoneplanlægning.

Et overvældende flertal af bidragsyderne går ind for gennemførelse af flerårige planer og støtter dermed en fiskeritilgang, mens nogle bidragsydere endda kræver økosystembaserede flerårige planer. I visse tilfælde er det specificeret, at fangstreglerne i disse flerårige planer nøje bør afspejle de resultater, der er gjort tilgængelige gennem den videnskabelige rådgivningsproces for større bestande, grupper af bestande eller fiskerier. Og nogle få understreger, at det politiske pres som følge deraf ville falde, når fiskerimulighederne beregnes. Desuden understreger nogle, at flerårige planer bør gælde andre problemer som udsmid, struktur og sammensætning af fangsterne, men også økonomiske og sociale hensyn. Nogle bidragsydere giver udtryk for, at kapacitetsforvaltningspolitikken bør følge udviklingen i disse flerårige planer. Med hensyn til vedtagelse og gennemførelse af

flerårige planer anbefales en mere fleksibel proces og et større ansvar til de regionale rådgivende råd.

Med hensyn til tekniske foranstaltninger og ITR-tendenserne i bidragene forekommer de mindre tydelige, og flere bidragsydere understreger, at der ikke kan komme enkeltløsninger på tale, mens andre peger på tillidsforbedringer af tekniske bevaringsforanstaltninger frem for udvikling af ITR. Ikke desto mindre insisterer flere bidragsydere på, at problemer med udsmid (et forbud forekommer stadig kontroversielt) og bifangster skal løses.

Andre tanker, der mere eller mindre direkte er forbundet med bevaringssspørgsmål, dukker op i flere bidrag som f.eks. behovet for at begrænse adgangen i 12-sømilezonen til de ikkeindustrialiserede flåder eller en eventuel opdatering af relativ stabilitet.

3.3. Relativ stabilitet og adgang til kystfiskerier

Et stort flertal af bidragene (herunder de fleste MS) støtter fastholdelsen af princippet om relativ stabilitet, som de betragter som en hovedhjørneste i den fælles fiskeripolitik, der giver sikkerhed og stabilitet. Et begrænset antal bidragsydere er parate til at revurdere princippet til fordel for en mere markedsbaseret model for fiskerirettigheder eller overgang til indsats i blandede fiskerier og/eller en radikal ændring i adgang/tildeling baseret på miljø- eller rimelighedskriterier (primært en række miljø-ngo'er). Europa-Parlamentet opfordrer til at undersøge behovet for at ændre princippet, men fastholder, at fordelene ved relativ stabilitet for kystsamfundene skal opretholdes.

Der er bred støtte til en gennemgang af fordelingsnøglerne og til at opdatere dem til den aktuelle situation, især under hensyntagen til det årligt tilbagevendende kvotebytte. Andre går ind for at justere den reelle fiskerikapacitet.

Systemet med overførsel og bytte af kvoter er bredt accepteret, og nogle foreslår yderligere udvikling af kvoteoverførsel (gennem erhvervsmæssigt bytte og byttemuligheder med tredjelande).

Et overvældende flertal støtter fortsættelsen af 12-sømileordningen, mens Europa-Parlamentet opfordrer til, at ordningen får permanent karakter. En stor gruppe forestiller sig, at den knyttes til beskyttelse af de ikkeindustrialiserede flåder. Nogle bidragsydere anbefaler en ordning, hvor adgangen begrænses til fartøjer, der opfylder bestemte bæredygtighedskrav, eller en begrænsning af adgangen til specifikke fiskerier eller integrering af fiskerier i beskyttede havområder. Et mindre antal bidragsydere foreslår, at regler, som medlemsstaterne indfører inden for 12-sømilezonen, skal gælde alle fartøjer, der fisker i de pågældende farvande. Sporadisk anbefales det at vende tilbage til territorialfarvande eller ophæve de gensidige adgangsordninger mellem medlemsstater.

3.4. Handel og markeder – fra fangst til forbruger

Generelt betragtes den fælles markedsordning (CMO, forordning nr. 104/2000) som en grundpille i den fælles fiskeripolitik. Fokus bør ligge på markedet som helhed under hensyntagen til akvakulturens specifikke behov.

Medlemsstaterne, Europa-Parlamentet og erhvervslivets bidragydere understreger producentorganisationernes rolle. De skal styrkes og have mere ansvar både for produktions- og ressourceforvaltning, bedre markedsplanlægning og -reaktion, innovation og koncentration af udbuddet, herunder en stærkere rolle til (tværnationale) brancheorganisationer. En række medlemsstater anbefaler mere finansiel støtte til producentorganisationerne til at underbygge et større ansvar, men også markedsføringsplanlægning.

Behovet for revision og forenkling af pris- og interventionsmekanismer anerkendes bredt, og de fleste bidragydere mener, at tilbagetagelser (af fisk i henhold til interventionsmekanismerne i CMO) bør afskaffes, mens prolongationsstøtte bør opretholdes. Nogle bifalder direkte støtte til produktion og markedsføring. Systemet med målpriser værdsættes af fiskerierhvervet, men bør være tilpasset den aktuelle (regionale) situation, mens akvakulturen kræver sit eget prissystem.

De fleste bidragydere mener, at mærkning og certificering er lovende strategier, hvor lovgivningsmæssige rammer kan bidrage til åbenhed og opbygning af forbrugertillid. At støtte fremme af forbrug forekommer mere kontroversielt.

For så vidt angår handelspolitik, insisterer navnlig importører og forarbejdningsevirsomheder på liberaliseret import for at sikre råvareforsyningerne. Flere medlemsstater ønsker at fastholde toldordningen, mens detailhandelen og importørerne går ind for flere toldsuspensioner. Europa-Parlamentet og mange andre bidragydere kommenterer andre emner end told og beder om ensartede spilleregler for både EU- og importvarer, herunder gennem beskyttelsesforanstaltninger, antidumping og streng importkontrol.

3.5. Integrering af den fælles fiskeripolitik i en bredere havpolitisk sammenhæng

Den integrerede havpolitik (IMP, KOM(2007)575) betragtes generelt som vigtig, fordi den skulle omfatte den fælles fiskeripolitik som en integrerende del, og fordi der er brug for en helhedsorienteret tilgang. Situationen i dag kritiseres bredt på grund af inkonsekvente politikker og uensartede spilleregler. Europa-Parlamentet efterlyser tilstrækkelige finansielle ressourcer til den integrerede havpolitik.

De forskellige interessenter (navnlig erhvervet) ser udviklingen af den integrerede havpolitik som en mulighed for at få større indflydelse på andre økonomiske aktørers aktiviteter eller på de politiske beslutninger med virkninger for fiskeriet. Omvendt ønsker andre bidragydere og miljø-ngo'er sig større indflydelse på beslutninger om fiskeriet. Der er bred opbakning til regional gennemførelse af den integrerede havpolitik, herunder fiskeri på havområdeniveau med et regionalt forum, hvor alle aspekter drøftes. Østersøstrategien blev nævnt som et godt eksempel.

Et stort flertal går ind for en fælles fiskeripolitik, der er afstemt efter rammedirektivet om havstrategi og anden miljølovgivning samt økosystemtilgangen. Der er forskellige holdninger til, hvordan integrationen bør gennemføres. Erhvervslivet hævder generelt, at fiskeriaktiviteterne bør opfattes som en (historisk begrundet) prioriteret aktivitet. Miljø-ngo'er foretrækker, at fiskerierne integreres i miljøstandarderne.

Med hensyn til fysisk planlægning af havområder kræver erhvervslivet fortrinsadgang og at blive bedre hørt, mens mange medlemsstater og ngo'er mener, at den integrerede havpolitik bør indeholde mekanismer til høring af alle sektorer.

Fiskerierhvervet hævder, at det kan støtte tilpasningen til virkningerne af klimaforandringerne og hjælpe med at sikre, at fiskerierne ikke underminerer de marine økosystemers overlevelsessevne. Mange ngo'er mener, at et nedbragt fiskeripres, beskyttede havområder og brændstofbesparende metoder er de bedste redskaber til at øge økosystemets modstandsdygtighed over for klimaforandringerne. Medlemsstaterne nævner behovet for øget forskning i klimaforandringer og anvendelse af økosystemtilgangen.

Konsekvensanalyser og bedre kendskab til økosystemets funktion anses generelt for vigtigt. Erhvervet understreger, at det har et særdeles godt kendskab til havmiljøet og derfor kan være til stor hjælp på dette område (f.eks. identifikation af sårbare områder).

3.6. Politikens videngrundlag

Der er enighed om, at den fælles fiskeripolitik skal være baseret på den bedste tilgængelige videnskabelige viden. Nogle (navnlig miljø-ngo'er og detailhandelen) kræver, at man altid følger den videnskabelige rådgivning. Europa-Parlamentet understreger, at mangel på viden ikke skal hindre vedtagelsen af beskyttelsesforanstaltninger.

Mange bidragydere understreger inkluderende og deltagelsesbaserede tilgange til forskning, videnskabelig rådgivning med inddragelse af alle interessenter og god kommunikation med videnskabsfolk (nogle mener kun, der er behov for at inddrage fiskerierhvervet). Mange efterlyser multifaglig forskning og rådgivning i en økosystemsammenhæng med integrering heraf i rammedirektivet om havstrategi. Nogle bidragydere angiver, at der er behov for at tilpasse den videnskabelige rådgivningsproces til en regional forvaltningsramme.

De fleste bidragydere på tværs af alle grupper bekymrer sig om datatilgængelighed og kvalitet (f.eks. sociale og økonomiske data og udsמידsdata). I henhold til forskellige grupper er manglen på data eller viden forbundet med alt for restriktive regler (fangstsektoren), gennemførelsen af en økosystemtilgang (nogle MS, EP og ngo'er) eller forbrugertillid (forhandlere og detailhandelen).

Der forekommer specifikke forslag om mere investering i forskning, dataindsamling og rådgivning hos nogle bidragydere (EP og nogle MS), som anbefaler bedre udnyttelse af informationsteknologi og automatisk registrering. Nogle mener, at fiskerne bør have incitament til at levere gode data. Nogle bidragydere foreslår en ny EU-struktur (f.eks. agentur og videnklynge) til at sikre uafhængighed, åbenhed og bedre samordning og udnyttelse af ressourcerne.

3.7. Strukturpolitik og offentlig finansiel støtte

Mange bidragydere udtrykker behov for fortsatte offentlige tilskud til fiskerisektoren. Europa-Parlamentet kræver øgede finansielle ressourcer til fiskeripolitikken. En gruppe af medlemsstater støtter ændringer af betingelserne. Nogle få medlemsstater

og de fleste ngo'er mener, at støtten skal fjernes eller udfases – den fastholder urentable strukturer og vedligeholder erhvervets afhængighed af offentlige tilskud.

Der er enighed om, at enhver fremtidig støtte bør følge overgangen i henhold til reformprocessen og lette erhvervets tilpasning med fokus på langsigtet økonomisk og social bæredygtighed eller lette følgerne af større politiske omvæltninger (f.eks. overgang til MSY, EP foreslår finansiell kompensation til fiskere, der er berørt af flerårige planer). EU-støtten bør defineres og målrettes bedre med fokus på forskning og innovation, bedre beskyttelse af de marine ressourcer og støtte til fiskernes organisationer og den lokale udvikling (akse 4, bæredygtig udvikling af fiskeriområder). Der er betydelig opbakning (nogle MS og erhvervet) til etablering af en erhvervsstøtteordning til kriser og nødsituationer, men aldrig i strid med de langsigtede målsætninger. Akvakulturen nævnes også hyppigt som en potentiel modtager af offentlig støtte.

Generelt betragtes omstrukturering af flåden som en af de primære udfordringer. Der er en tendens til at fastholde oplægning af fartøjer, men med strengere anvendelse af ordningen og efter nogles mening gennem en ordning for enkeltstående ophugning. Andre har en anden indgangsvinkel og insisterer på en bredere anvendelse af markedsstrategier som ITR. Offentlig finansiering af modernisering af flåden (selektivitet, innovative teknologier og lignende) bakkes op af mange bidragsydere, og et mindre antal anbefaler offentlig støtte til flådefornyelse (bl.a. EP og nogle MS). Nogle regioner og interessenter understreger den sociale dimension af omstruktureringen. Imidlertid er der ikke udtrykkelig opbakning til støtte til midlertidig oplægning, hvis der findes et alternativt instrument (f.eks. en nødmekanisme).

Der er bred støtte til, at EU-finansieringen gøres mere betinget af, at målsætningerne i den fælles fiskeripolitik opfyldes. Nogle mener (herunder visse brancheorganisationer), at overholdelsen af reglerne/målene bør have indflydelse på midlernes tilgængelighed. En mere sektorrelateret tilgang, der ikke er baseret på konvergenskriterier, bakkes stærkt op, men en gruppe medlemsstater og Parlamentet er imod. Et begrænset antal bidragsydere anbefaler en udfasning af den nationale støtte (herunder afgiftsfritagelse og statsstøtteordninger, f.eks. de minimis-støtte). Et overvældende flertal blandt bidragsyderne fra erhvervet og medlemsstaterne mener, at de fælles tjenesteydelser (såsom kontrol og dataindsamling) bør finansieres af EU i fremtiden.

3.8. Den eksterne dimension

De fleste bidrag bekræfter betydningen af den eksterne dimension og understreger, at målsætningerne for den fælles fiskeripolitik bør gælde ligeligt internt som eksternt for at sikre politisk sammenhæng. Parlamentet og visse andre ser forsvaret af fællesskabsinteresser som en retningsgivende målsætning. Et overvældende flertal af interessenterne er enige om, at EU skal spille en mere fremtrædende rolle i de regionale fiskeriforvaltningsorganisationer (RFFO), som har stor betydning for den globale fiskeriforvaltning. Dette bør også omfatte bedre videnskabelig information og rådgivning, større inddragelse af alle interessenter og mere åbne beslutningsprocesser. Flertallet af interessenterne anbefaler en fortsættelse af politikken om fri adgang til internationalt farvand under de regionale

fiskeriforvaltningsorganisationer. Imidlertid insisterer nogle bidragydere på, at modtagerne (erhvervet eller lande) bidrager til forvaltningsomkostningerne, forskning og overvågning eller betaler for retten til at fiske på åbent hav, og Parlamentet vil fastholde, at adgang udelukkende skal gives, hvor der er et ressourceoverskud.

De fleste bidragydere fokuserer på fiskeripartnerskabsaftaler (FPA). Størstedelen af erhvervets interessenter går ind for at fastholde den aktuelle FPA-struktur for at sikre retlig beskyttelse og et ansvarligt fiskeri og dermed tilvejebringe en platform for overholdelse, åbenhed og støtte til tredjelande. To medlemsstater foretrækker at styrke FPA på regional basis for at befordre mere effektiv forskning, kontrol og overvågning og regionalt samarbejde i almindelighed. Adskillige interessenter, særlig ngo'er, foreslår at erstatte FPA med en fiskeriforvaltningsramme eller bæredygtige sourcingaftaler.

Mange har øje for betydningen af at lægge principperne i den fælles fiskeripolitik og arbejdet med FPA tættere op ad andre politikker for at sikre sammenhæng og synergi med de økonomiske partnerskabsaftaler (EPA), handelsaftaler, udviklingsstøtte og støtte til lokaludvikling. Joint ventures opfattes af erhvervet som et instrument til investering i tredjelande. Fagforeninger og nogle miljø-ngo'er anbefaler respekt for lokalsamfundene og lokale arbejdstageres rettigheder. Nogle interessenter understreger desuden betydningen af de nordlige aftaler.

Et stort antal interessenter fra erhvervet foretrækker at opretholde den nuværende måde at finansiere FPA på, mens lige så mange anfører, at FPA bør finansieres privat eller gennem offentlig-private partnerskaber. Ngo'er går ind for, at erhvervet skal betale for adgang til tredjelandes farvande og bevise, at de overholder bæredygtighedskriterierne.

Nogle ngo'er bakker op om EU's investering i videnoverførsel og udviklingsfremme, men er imod overførsel af fiskerikapacitet. FPA inden for akvakulturen støttes af nogle interessenter, mens mange ngo'er er imod.

3.9. Akvakultur

Akvakulturen anses generelt for vigtig, og der opfordres til at fastholde det finansielle instrument til at støtte udviklingen af akvakulturen og integrere akvakulturens behov i gennemgangen af markedspolitikken. De fleste bidragydere henviser til den socioøkonomiske betydning, markedsdimensionen, forbindelsen til fangstsektoren, problemerne med importvarer og adgangen til arealer. Nogle af erhvervets interessenter understreger, at akvakulturen bør overlades til medlemsstaterne og fjernes fra den fælles fiskeripolitik. Nogle medlemsstater støtter tanken, men de foretrækker finansiell støtte fra EU.

Nogle medlemsstater og ngo'er mener, der er behov for miljømæssig bæredygtighed og udvikling inden for økosystemtilgangen af akvakulturen som en alternativ fødevarerleverandør. Andre medlemsstater ser akvakulturen som en grundpille og strategisk søjle i den fælles fiskeripolitik og anbefaler en sammenhængende vækst i EU's politik. Mens visse ngo'er støtter bæredygtig akvakultur, er flertallet af miljø-

ngo'erne og forbrugerrepræsentanterne bekymrede for de negative virkninger af akvakulturen for miljøet.

Europa-Parlamentet, visse medlemsstater og andre opfatter akvakulturen som en integrerende del af den fælles fiskeripolitik. Et antal miljø-ngo'er ser integration af akvakulturen i den fælles fiskeripolitik primært som en måde at fremme miljømæssig bæredygtighed og (socialt ansvarlig) fiskeproduktion på. De og nogle dyrevelfærdsorganisationer ser integrationen af akvakulturen i den fælles fiskeripolitik som en måde at reducere virkningerne for miljøet på (f.eks. ved at begrænse brugen af kødædende fiskearter og begrænse foderkilderne). Imidlertid mener en anden stor gruppe af miljø-ngo'er, at akvakulturen ikke bør udgøre en integrerende del af den reviderede fælles fiskeripolitik, men at denne sektor bør forvaltes specifikt i henhold til et separat EU-instrument eller af medlemsstaterne selv.

4. ANDRE EMNER

En række bidrag, især Parlamentets, indeholder opfordringer til at rette blikket mod den *sociale dimension*, herunder fagets tiltrækningskraft, anerkendelse af kvinders og sårbare gruppers rolle i fiskeriet. Selv om det erkendes, at der er begrænsede handlemuligheder, efterlyses f.eks. støtte til den sociale dialog, uddannelse og gensidig anerkendelse af kvalifikationer, opmærksomhed på arbejdsvilkår og sikkerhed om bord og aflønning af besætningen. Blandt de konkrete forslag er der mekanismer til at beskytte beskæftigelsen og udvikling af en langsigtet strategi.

Myndigheder, der repræsenterer fjernområder, og Parlamentet påpeger betydningen af fiskeriet, men peger også på de specifikke problemer, som kræver særlige løsninger (herunder separat flådeforvaltning). En regional tilgang foreslås i visse bidrag, mens det i andre understreges, at der er problemer med afgrænsningen af adgangen til farvande rundt om fjernområderne. En bidragsyder foreslår en specifik konsekvensanalyse af politikkerne for fjernområder.

Fritidsfiskeriet vil gerne opfattes som en fuldgyldig interessant i den fælles fiskeripolitik med en betydelig værdi for bæredygtig økonomi og jobskabelse. Andre mener, at fritidsfiskeriet og dets indvirkning på bestandene skal behandles i forbindelse med den fælles fiskeripolitik med dataindsamling og i fornødent omfang tekniske foranstaltninger.

Endelig peger Europa-Parlamentet på *havnene* som vigtige facilitatorer for fiskeri.

5. BORGERNES BIDRAG

Selv om nogle individuelle bidrag er meget detaljerede og omhandler næsten alle spørgsmål i den fælles fiskeripolitik, er de fleste mere begrænsede med hensyn til emner. Mange borgere ønsker at stoppe overfiskning (nogle foreslår et moratorium), fjerne tilskuddene og forbyde ødelæggende fangstredskaber. Et forbud mod udsmid anbefales af et betydeligt antal bidragsydere, og nogle opfordrer til, at videnskabelige råd følges nøje, når der skal fastsættes TAC. Andre nævner behovet for at reducere flåden, øge kontrollen, bevare revene og beskytte det ikkeindustrialiserede fiskeri. I

den anden ende af spektret opfordrer nogle få bidragsydere til at fjerne den fælles fiskeripolitik og vende tilbage til 200-sømilezonerne under medlemsstaternes kompetence og/eller at renationalisere fiskeripolitikken. Der blev fremsendt to typer masse-e-mails. Et begrænset antal anbefaler permanente havreservater i op til 40 % af EU's farvande kombineret med en opfordring til at forbyde destruktivt trawlfiskeri og afskaffe udsmid og bifangster. I en anden masse-e-mail hævdes det, at for mange fiskere fanger for mange fisk, og følgende politik foreslås: Flåden reduceres med mindst 50 %, videnskabelige råd skal følges, der oprettes et netværk af beskyttede havområder, destruktive fangstmetoder forbydes, udsmid forbydes, der indføres pligt til at oplyse forbrugerne om produkt og produktion. Endelig bør et enkelt bidrag fremhæves, både på grund af dets udseende (en tegneserie) og måden, hvorpå emnet behandles deri (titlen siger alt: Følsomt, naivt og uforskammet bidrag til den fælles fiskeripoesi).

6. KOMMENDE TILTAG

Dette arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene vil blive offentliggjort på Kommissionens websted og fremstå som grundlag for en udveksling af synspunkter mellem Rådet for fiskeriministre den 19.-20. april 2010. I løbet af 2010 vil Kommissionen udforme og forberede de politiske valgmuligheder til den konsekvensanalyse, der skal ledsage forslagene til reformen af den fælles fiskeripolitik. Der er planlagt en intensiv høring af både interessenter og medlemsstater i denne fase, hvorefter reformforslagene vil blive udarbejdet. I begyndelsen af 2011 forventes kommissærkollegiet at vedtage reformforslagene.

Bilag 1 – Liste over bidrag modtaget 12. januar 2010

Borgere

114 individuelle bidrag + 1329 med ens ordlyd

Medlemsstaternes forvaltninger/parlamentar/ statslige organer

- Deutscher Bundestag
- Fiskeriverket (SE)
- Miljö- och jordbruksutskottets utlåtande (SE)
- Regeringskansliet (SE)
- SRU - German Advisory Council on the Environment (DE)
- Bundesrat (DE)
- **Wirtschaftsrat** der CDU(DE)
- UK House of Lords
- UK Joint Nature Conservation Committee
- UK English Heritage
- UK Government
- George MP - UK
- Finnish Ministry for Agriculture and Forestry
- Bundesministerium für Ernährung, Landwirtschaft und Verbraucherschutz (DE)
- Bundesamt für Naturschutz (DE)
- Comhairle nan Eilean Siar (IE)
- Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri (DK)
- Ministry of Food, Agriculture and Fisheries (DK)
- Marine Environment Unit – Federal Public Service Health, Food Chain Safety and Environment (BE)
- Rząd Rzeczypospolitej Polskiej (PL) – à vérifier par un/une PL de ton unité
- Ministerio de Medio Ambiente, Medio Rural y Marino – Secretaría General del Mar (ES)
- Assembleia da República – Comissão de Agricultura, Desenvolvimento Rural e Pescas (PT)
- Latvija uzskata
- Vlaamse Overheid (BE)
- Ministry of Agriculture, Nature and Food Quality (NL)
- République française
- Ministry of Agriculture, Forestry and Food (SI)
- Estonia

Regioner og lokalforvaltning

- Scottish Government
- Xunta de Galicia
- Junta de Andalucía
- Kent & Essex Sea Fisheries Committee
- Eastern Sea Fisheries Joint Committee
- South Wales Sea Fisheries Committee
- Région Bretagne
- DE - Aktivregion Ostseeküste e.V.
- Poitou-Charentes, Pays de la Loire, Brittany and Lower-Normandy
- Gobierno de Canarias
- Generalitat de Catalunya
- East of England
- IE - South West Regional Authority
- SE - Fiskekommunerna
- CONFERENCE DES REGIONS PERIPHERIQUES MARITIMES D'EUROPE – CONFERENCE OF PERIPHERAL MARITIME REGIONS OF EUROPE
- Västra Götalandsregionen
- Conseil général Morbihan
- Unioncamere Calabria
- COSLA - Convention of Scottish Local Authorities
- Scottish Government
- Comhairle nan Eilean Siar
- Conseil général Finistère
- Région Réunion
- Région Haute Normandie
- Camara Municipal de Sesimbra
- Highland Council
- Gobierno Vasco
- Southern Sea Fisheries District
- Northumberland Sea Fisheries Committee
- UK - Environment Agency
- Seafish
- Aberdeen Council North East Scotland Fisheries Development Partnership
- Cornwall Sea Fisheries District
- Association of Sea Fisheries Committees England
- Département de l'Hérault
- **Régions Ultrapériphériques**
- **Região Autónoma dos Açores**
- Welsh Assembly Government
- Région Guadeloupe

Andre institutioner

- Regionsudvalget
- Europa-Parlamentet (ikke modtaget, men under udarbejdelse)
- Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg (ikke modtaget, men under udarbejdelse)
- UNEP/CMS/ASCOBANS
- HELCOM
- MEP for Munster
- Fianna Fail MEPs
- Bowles MEP
- D. Dodds MEP

Rådgivende organer

- ACFA – Den Rådgivende Komité for Fiskeri og Akvakultur
- BSRAC – RRR for Østersøen
- PELRAC – RRR for pelagiske bestande
- NWWRAC – RRR for nordvestlige farvande
- SWWRAC – RRR for sydvestlige farvande
- NSRAC – RRR for Nordsøen
- LDRAC – RRR for højsøflåden

Interessenter – fiskerierhvervet, lystfiskere, turister osv.

- Grupo Regal
- Sea Fishery Advisory Group of the Irish Seal Sanctuary
- Pedro Fernández
- Vianapesca
- CPMR North Sea Commission
- ACOPE
- ARVI
- L'Encre de Mer
- OPP48
- Peterhead Port Authority
- AETINAPE
- Promovis Nieuwpoort
- Confederación Española de Pesca Marítima de Recreo Responsable
- UNACOMAR
- Cap l'Orient Agglomération
- Europêche/Cogeca
- OPAGAC
- Associação de Armadores Pesca Artesanal Barlavento Algarvio
- Dutch Fish Product Board
- Mission de la Mer France
- Cornish Fed. Sea Anglers
- AIPCE-CEP
- Visveiling (Marcel Madou)
- Syndicat national des Chefs d'Entreprise à la Pêche maritime
- Danske Havne
- Landesfischereiverband Weser-Ems
- FR - Comité national des Pêches - CNPMM
- Cornish Fish Producers Organisation
- Scottish Pelagic Fishermen's Association
- Ilhas em Rede
- ANACEP & ANEPAT
- Greenore Cooley Fisherman's Association
- EAFPA
- Den græske fiskersammenslutning
- DE - Landesvereinigung für Nordseekrabben und Küstenfischer
- Puerto Celeiro
- Fischereischutzverband Schleswig-Holstein
- ACV Transcom Visserij
- AKTEA
- Fédération des Femmes du Milieu Maritime
- Federación Gallega de Cofradías de Pescadores
- The Fishermen's Association Limited
- National Federation Fishermen's Organisations
- Shetland Oceans Alliance
- Shellfish Association of Great Britain
- EuroCommerce

- Eurothon
- Edeka Zentrale
- IHK Nord
- DK-LAG Development North West Sealand
- Den finske ikkestatslige udviklingsorganisation
- Scottish Fishermen's Federation
- Unioncamere Calabria
- BG - Civil Association "Regional Future"
- Rederscentrale
- Unione Italiana Lavoratori Pesca e Acquacoltura
- Fishmongers Company
- ETF
- CDSS
- Scottish Salmon Producers' Organisation
- Handelsverband Deutschland
- National Association of the Fish Farmers
- Federación Territorial de Cofradías de Pescadores de Barcelona
- Árainn Mhór Island Fishing Committee
- Federation of Irish Fishermen
- PTEPA - Plataforma Tecnológica Española de la Pesca y la Acuicultura
- UK - Food and Drink Federation
- CEPPT
- Coastlsig - LGA
- EPF - Entrepreneurs et Pêcheurs de France
- EAPO
- Federación Nacional de Cofradías de Pescadores
- Collectif Pêche et Développement et Encre de Mer
- Cepesca
- De danske fiskeriorganisationer
- Dutch Anglers Organisation - Sportvisserij
- Angling Trust
- Irish Fishermen's Organisation
- APC - Advance Planning-Consulting
- ASOAR-ARMEGA
- SESIBAL
- ANFACO-CECOPECA
- CONXEMAR
- Swedish Fishermen Federation
- EPF- ORTHONGEL
- ADAPI
- SWFPA
- MARGov
- Centrale Economic Council & Consultative Commission for Fisheries
- SWFPO
- South West Handline Fishermen Association

- Fédération française d'Aquaculture
- SeFF Fiskeriturism
- [EAA EFTTA FIPS](#)
- HU - Hartobagy
- WOFFMG - West of Four Fisheries Management Group
- FFRF - Det finske sportsfiskerforbund
- De estiske fiskerionisationer
- WFFA - Welsh Federation of Fishermen's Associations
- NUTFA - New Under Ten Fishermen's Association
- EE - Maritime Cultural Society of Saaremaa
- EE - Saarte Kalandus
- Den græske sammenslutning af trawlerejere
- Mexillón de Galicia
- ArtesanalPesca
- Angling-school

Ngo'er

- Nederlandse Vegetariërs Bond
- Baltic Sea 2020
- Fishcount.org.uk
- CFFA - CAPE
- Syv franske ngo'er
- ClientEarth-MCS
- Western Sahara Resource Watch
- Green Budget Germany
- WWF European Policy Office
- Irish Wildlife Trust
- Ocean Sentry
- EUCC Marine Team
- Marine Conservation Society
- ProWildlife
- Legambiente
- Seas at Risk
- Food and Water Europe
- COAST - UWE - Hebridean - SSACN - FIMETI
- PEW
- Ocean2012
- Eurogroup for Animals
- CFFA
- Environmental Pillar of Social Partnership
- Compassion in World Farming
- German Church Development Service
- Finnish Association for Nature Conservation
- Seas at Risk position
- Royal Society of Edinburgh
- Birdlife
- Ecologistas en Acción
- Greenpeace
- ClientEarth
- Dutch society for the Protection of Animals
- Oceana
- ICSF
- National Heart Forum
- DE - Society for the Dolphin Conservation
- Kenna Eco Diving
- Pro-Sea Foundation
- Project Blue Sea
- Swedish Society for Nature Conservation
- Coalition Clean Baltic
- Deepwave
- New Economics Foundation
- Saharawi NGOs
- PONG Pesca
- EKO-UNIA
- PUGAD
- Fisheries Secretariat

- WWF Mediterranean
- Humane Society International
- DE - IBG (J. Gessner)
- EuroCoop
- IFAW
- Fair-fish

Forskningsorganisationer og -institutter

- IIEA - Institute of International and European Affairs
- Instituto Español de Oceanografía
- FI - Fisheries and Environmental Management Group
- EFARO
- University of York
- Università di Bologna
- APECE
- Marine Laboratories of the Natural Environment Research Council
- Instituto Español de Oceanografía - Canarias
- Proyecto PRESPO
- German Elasmobranch Society
- Presentation Justice Network, Ireland
- Centro de Biodiversidad y Gestión ambiental
- JRC Ispra
- MARINET

Bidrag fra tredjelande

- Norges regering
- Det Nordiske Ministerråd
- Nordisk Råd
- Den nordnorske region
- Den vestnorske region
- Gruppen af AVS-lande
- New Zealands regering
- Den norske fiskeri- og akvakultursammenslutning FHL
- Det norske F&U-projekt
- S. Gudmundsson

Bilag 2 – Høringsmøder om reformen af den fælles fiskeripolitik

	When?	Where?
	(all dates in 2009)	
MS Fisheries Administrations		
DK - All-purpose meeting	11 May	Copenhagen
ES -Specific mission	26 May	Madrid
DK - EFF Monitoring Committee	28 May	
IE - EFF Monitoring Committee	28 May	
DK - Annual Fisheries Policy Meeting	4 June	Kolding, Denmark
SK - EFF Monitoring Committee	12 June	
ES - Multi-purpose meeting	18-19 June	
CZ - EFF Monitoring Committee	19 June	
NL - EFF Monitoring Committee	19 June	Netherlands
ES - EFF Monitoring Committee	23-24 June	
PT - EFF Monitoring Committee	26 June	
FR - Multi-purpose meeting	29-30 June	
All Members States (DGs)	2-3 July	Ronneby
BE - Specific meeting	6 July	Ostende
PT - Ad-hoc meeting	7 July	Lisbon
BE - EFF Monitoring Committee	8 July	
FR - Specific mission	8 July	Paris
UK - Multi-purpose meeting	13-14 July	
GR - Conference on the Green Paper	30 Aug-1 Sept.	Thessalonique
AT - EFF Monitoring Committee	17-18 September	Illmitz
PL - Multi-purpose meeting	22-23 September	Warsaw, Gdynia
RO - Conference on the CFP Reform	3 October	Bucharest
IE - Ad-hoc meeting + The Marine Institute	7-8 October	Dublin
DK - Danfish Conference " A new Fisheries Policy for fishers"	8 October	Ålborg, Denmark
IT - Ad-hoc meeting (Adm. + Stakeholders)	12 October	Sardegna

SV - EFF Monitoring Committee	15 October	Gothenburg	
EE - EFF OP Annual Examination	18 November	Brussels	
SV - EFF OP Annual Examination	24 November	Brussels	
DE - EFF OP Annual Examination	25 November	Brussels	
DK - EFF OP Annual Examination	26 November	Brussels	
PL - EFF OP Annual Examination	1 December	Brussels	
NL - EFF OP Annual Examination	3 December	Brussels	
GR - Conference on the Green Paper	4 December	Kamena Greece	Vourla,
BG - Multi-purpose meeting	7-8 December	Sofia	
IT - Special event	10 December	Italy	

MS Administrations other than fisheries, regions and other events

Chambre de Commerce de Granville, Basse Normandie	14 May	Brussels	
AG Commission Arc Atlantique	15 May	Santander	
Devon Maritime Forum	20 May	Brixham	
EFARO Annual directors meeting	26 May	Göteborg	
Fundación Galicia Europa - Presentation to all ES regions	3 June	Brussels	
EFF Axis 4 seminar with Baltic MS	4-5 June	Parnü - Estonia	
Lower Normandy	4 June	Caen	
CRPM - Adonis A4719	9 June	Brussels	
"Inquiry into Future Fisheries Management" - Scottish Government	15/16 June	Edimburg Videoconference	
CPMR Working Group "Aquamarina"	18 June	Brussels	
5th meeting with MS experts on Maritime Policy	23 June	Brussels	
Biolfish	25 June	Monopoli	
Coastal Management for Sustainability	30 June	London	
ES - Specific mission	9-10 July	Granada	
EU Fisheries Advisor meeting	17-18 September	Göteborg	
Five French major maritime regions	29 September	Brussels	
CPMR - General Assembly	30 Sept. 1-2 Oct.	Göteborg	

Assises de la pêche - ouverture	5 October	Paris
The East of England Regional Assembly's (EERA)	5 October	Brussels
DE - Presentation at the EU representation	7 October	Berlin
Bretagne - Journée d'échange sur la réforme de la PCP	20 October	La Forêt Fouesnant
Environment Policy Review Group	26 October	Brussels
Assises de la pêche - PACA	3 November	France
Galicia - Meeting between Galician Minister for Fisheries and Commissioner Borg	5 November	Brussels
Scotland	4-5 November	Scotland
EFARO workshop on CFP Reform	24 November	Ostende
DE - COM representation with Land Schleswig-Holstein	26 November	Buesum
ES - Specific mission	26-27 November	Canary Islands
ES - Specific mission	27 November	Bilbao
Assises de l'économie de la mer	1 December	Brest
PT - Meeting with Azores Government	4 December	Ponta Delgada
ES - Specific mission	18 December	Santiago

European Institutions

Committee of the Regions	30 June	Brussels
European Economic and Social Committee	15 July	Brussels
European Parliament - Fisheries Committee	1 September	Brussels
European Parliament - Fisheries Committee	30 Sept/1 Oct	Brussels
European Economic and Social Committee - Specialised section	8 October	Brussels
European Parliament - Working lunch with the Rapporteur	15 October	Brussels
European Parliament - Workshop "Reforma da Política Comum de Pesca: O Futuro da Pesca em Portugal"	21 November	Porto
European Parliament - Fisheries Committee	1 December	Brussels
Committee of the Regions	4 December	Brussels
European Economic and Social Committee	10 December	Brussels
European Economic and Social Committee	8 February	Brussels
European Parliament - Study visit by national parliaments' officials to PECH	25 February	Brussels

Stakeholders, including NGOs

BSRAC - General Assembly	8 May	Gdynia, Poland
PeIRAC working groups	14-15 May	Leiden
MedRAC	3-4 June	Marseille
BSRAC Demersal & Pelagic WK	9 June	Denmark
IEEP	8 June	Brussels
WWFEPO	10 June	Brussels
Green Party	15 June	Berlin
ACFA - Plenary Session	17 June	Brussels
BSRAC ExCom	22-23 June	Finland
PeIRAC working group I on reform	23 June	Schiphol
EAPO Seminar on the Green Paper	26 June	Bénodet - France
NSRAC ExCom	29-30 June	Netherlands
SWWRAC - General Assembly	6-7 July	Paris
NWWRAC	10 July	Paris
ACFA - Ad-hoc Group on the Reform + Danish Administration	8 September	Copenhagen
NWWRAC ExCom	8 September	Madrid
Natural England	11 September	Brussels
PeIRAC GA and ExCom	16-17 September	Amsterdam
ICSF - Small-scale fisheries, coastal communities and CFP Reform	28 September	Brussels
PEW - WWF - Fisheries Secretariat - Ocean2012 - Dinner on US regional fisheries management	28 September	Brussels
PEW - WWF - Fisheries Secretariat - Ocean2012 - Regional Fisheries Management Conference	29 September	Brussels
AGLIA - La pêche et les institutions européennes	29 September	Brussels
ClientEarth and Marine Conservation Society	30 September	Brussels
BSRAC Conference on best practices	1 October	Sweden
Federation of Irish Fishermen	9 October	Dublin
ACFA - Groups 2 & 3 (Aquaculture & Markets)	13 October	Brussels
PELRAC WGs	14 October	Leiden,

		Netherlands
Eurocommerce	21 October	Brussels
Seas at Risk	21 October	Brussels
NWWRAC - AG	28 October	Dublin
Inter-RACs Seminar	3-4 November	Edimburg
Social Dialogue + Harvesting sector	5-6 November	Split
Federación Nacional de Cofradías de Pescadores	7 November	Madrid
ACFA - Ad-hoc Group	10 November	Brussels
Trade Unions	12-13 November	Málaga
Oceans Symposium	13 November	Oxford
LPN (= ONG)	16 November	Lisbon
XIV Jornadas de Pesca Celeiro	21 November	Celeiro, Spain
WWFEPO	24 November	Brussels
ADAPI	3 December	Lisbon
Natural England	8-9 December	London
ACFA Plenary Session	9 December	Brussels
Conférence Coopération regionale de l'océan Indien	10 December	St Denis, Réunion

External events

Nordic Council of Ministers	1-3 July	Isafjorden - Iceland
XIXth meeting of the European Association of Fisheries Economists (EAFE)	6-8 July	Malta
Conference "Efficient Fisheries Management - Fishing rights and flexibility"	27/28 August	Reykjavik
ESIN - General Assembly	9 September	Elba, Italy
World Fishing Exhibition	16-19 September	Vigo
Nordic Council of Ministers	13 October	Copenhagen
Northern Norway	10 December	Brussels

Bilag 3 – Forkortelser

ACFA	Advisory Committee for Fisheries and Aquaculture – Den Rådgivende Komité for Fiskeri og Akvakultur
ADKT	Arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene
CFP	Common Fisheries Policy – den fælles fiskeripolitik
CMO	Common Market Organisation – fælles markedsordning
EK	Europa-Kommissionen
EP	Europa-Parlamentet
EPA	Economic Partnership Agreement – aftale om økonomisk partnerskab
EU	Den Europæiske Union
FMEY	Fishing Mortality at level of Maximum Economic Yield – fiskeridødelighed ved maksimalt økonomisk udbytte
FMSY	Fishing Mortality at level of Maximum Sustainable Yield – fiskeridødelighed ved maksimalt bæredygtigt udbytte
FPA	Fisheries Partnership Agreements – fiskeripartnerskabsaftaler
IMP	Integrated Maritime Policy – den integrerede havpolitik
ITR	Individual Transferable Right – individuel omsættelig rettighed
MPA	Marine Protected Area – beskyttet havområde
MS	Medlemsstat
MSFD	Marine Strategy Framework Directive – rammedirektivet om havstrategi
MSY	Maximum Sustainable Yield – maksimalt bæredygtigt udbytte
Ngo	Non-Governmental Organisation – ikkestatslig organisation
OR	Outermost Region – fjernområde
PO	Producentorganisation
RFFO	Regional fiskeriforvaltningsorganisation
RRR	Regionalt rådgivende råd
RS	Relativ stabilitet
TAC	Total Allowable Catches – samlede tilladte fangstmængder